

شهری

قرارداد زیاله سوز ۶۰۰ تنی به زودی منعقد می شود

سختگوی شهردار تهران درباره خرید دستگاه زیاله سوز ۶ هزار تنی، گفت: امیدواریم به زودی بتوانیم برای امضای قرار داد اقدام کنیم اما مسیر قرارداد باید با همکاری دولت و سازمان محیط زیست دنبال شود تا بتوان آن را منعقد کرد. عبدالمطهر محمدخانی گفت: سازمان بریکس که با اضافه شدن کشورهای جدید به «بریکس پلاس» تغییر نام داده، یکی از سازمان های نو ظهور بین المللی است که نقش موثری بین کشورهای در حال توسعه ایفا می کند. وی با بیان اینکه از سه سال گذشته و در دوران ریاست جمهوری شهید رئیسی ارتباط با بریکس را دنبال کردیم و این ارتباط در یک سال گذشته هموار شد و در دبیرخانه بریکس در روسیه این ایده از طرف آنها هم مورد پیگیری قرار گرفت. تصریح کرد: در جلسه رسمی آغاز به کار اتحادیه شهرهای عضو بریکس و با رأی تمام اعضای اتحادیه، شهردار تهران به عنوان نایب رئیس انتخاب شد و این اتفاق خوب رقم خورد که نشان دهنده رویکرد بین المللی مدیریت شهری در این دوره است.

وی اظهار کرد: هفته گذشته معاون خدمات شهری شهرداری تهران و مدیرعامل سازمان مدیریت پسماند به چین سفر و از ظرفیت ها بازدید کردند؛ اما این موضوع فراتر از شهرداری است و دولت در کنار آن قرار دارد. او با بیان اینکه دولت در تأمین مالی و نوع قرارداد با چین از طریق مسیرهای تجاری رسمی حضور دارد، ادامه داد: دستگاه های زیاله سوز استاندارد جهانی دارند و میزان آلایندهی آنها ۱۰ برابر کمتر از بالاترین نرم استانداردهای اتحادیه اروپاست. این زیاله سوزها تأمین برق نیز انجام خواهند داد که و در ساعات پیک مصرف می توانند ادکی به مسئله ناترازی کمک کنند. امیدواریم به زودی بتوانیم برای امضای قرار داد اقدام کنیم اما مسیر قرارداد باید با همکاری دولت و سازمان محیط زیست دنبال شود تا بتوان آن را منعقد کرد.

اولویت شهرداری درباره پاساژ علاءالدین، ایمنی است

محمدخانی گفت: درباره پاساژ علاءالدین به وضوح از طرف شهردار منطقه ۱۱، معاون شهرسازی و شهردار تهران صحبت شده و آنچه مسلم و قطعی است این است که این پاساژ باید شرایط ایمنی خود را به صورت ۱۰۰ درصد رعایت کند در این زمینه هیچ تعارفی نداریم و موضوع شوخی بردار نیست. وی با بیان اینکه تأمین پارکینگ این مجموعه نیز باید انجام شود، افزود: اولویت ما جابه جایی نیست اما درباره ایمنی نداریم و این مسیر باید طی شود اما در عین حال به دنبال تسهیل شرایط برای کسب و کارهای آنجا هستیم.

ساخت مدرسه در بوستان هابه معنای قطع درختان نیست

محمدخانی درباره ساخت مدرسه در پارک ها نیز خاطرنشان کرد: طبق آمار وضعیت مدارس تهران در جدول شهرهای ایرانی یکی از بدترین وضعیت هاست. این مسئله باعث شد دولت و شخص پزشکشان وارد موضوع شود، شهرداری تهران نیز در این زمینه همراه شد و شهردار پیشنهاد همکاری داد و وظایفی را به عهده گرفت تا مدارس خوب و با کیفیتی ساخته شود. وی افزود: مسیر شناسایی زمین در حال بررسی است اما اینکه گفته شد شهرداری قصد دارد در پارک ها مدرسه بسازد به معنای قطع درخت یا جایگزینی مدارس به جای پارکها نیست ممکن است در مواردی بوستان در حال احداث باشد یا در پیهنه G قرار داشته باشد که این موارد در حال بررسی است. در برخی بوستان ها ساخت کتابخانه داریم در کنار زیرساخت های بهداشتی باشد و مدارس هم می تواند از فرصت بهره مند شود.

نقش شهرداری در حوزه مسکن، تسهیل گری ساخت و ساز است

وی درباره گرانی اجاره مسکن و کمک شهرداری به دولت در حوزه اجاره داری، گفت: شهرداری در قالب قرارگاه مسکن مجموعه اقداماتی برای تسهیل ساخت و ساز انجام داده است. نقطه ای که شهرداری باید کمک کند، کمک به افزایش تولید و متعهد است که به همه مجموعه هایی دولتی و خصوصی برای افزایش تولید کمک کند.

اعلام خبرهای خوش شهرداری در حوزه حمل و نقل عمومی از نیمه دوم سال

محمدخانی درباره سرانجام ورود تراموای به شهر تهران نیز گفت: در سفر اخیری که معاون حمل و نقل و ترافیک شهرداری تهران به چین داشت، مذاکرات موفقیت آمیزی صورت گرفت که خبرهای خوبی را در حوزه حمل و نقل به دنبال خواهد داشت. وی با اشاره به اینکه اخبار آن در زمان مقرر به صلاح حدید شهردار تهران اعلام خواهد شد، تصریح کرد: در حوزه واگن های مترو، اتوبوس برقی، تاکسی برقی و تراموای جرخ لاستیکی توافقات خوبی صورت گرفته و امیدواریم در سال جاری بتوانیم به اهدافمان در این حوزه برسیم و بتوانیم با سربلندی به مردم گزارش موفقیت های چشمگیر مدیریت شهری را ارائه دهیم. به گفته وی، بر همین اساس از اواخر تابستان و پاییز امسال اتفاقات خوبی را در حوزه حمل و نقل عمومی خواهیم داشت و مردم به صورت ملموس نتایج آن را در خیابان های شهر خواهند دید.

احداث هتل و لنجک بر اساس نیازسنجی ها و باطی مسیر قانونی انجام شده

رئیس مرکز ارتباطات و امور بین الملل شهرداری تهران به پرسشی درباره لابی های پشت پرده هتل و لنجک نیز گفت: بنده کاری به محتوای منتشر شده در یکی از روزنامه ها ندارم اما چون از عبارت مافیا استفاده می شود باید بگویم که مسیر قانونی برای هتل و لنجک بر اساس نیازسنجی های دقیق برای پابنخت طی شده است. برای رویدادهای بین المللی بزرگ یکی از دغدغه ها امکان اسکان و اقامت مطلوب برای گردشگران است. وی ادامه داد: از سال ۱۳۹۶ این دغدغه وجود داشته و پیگیری های اولیه از سوی وزارت میراث فرهنگی صورت گرفته و شهرداری تهران کاملاً فعالانه در حوزه ساخت هتل های بزرگ در شهر تهران حضور داشته و به گفته شهردار تهران این موضوع یکی از اهداف مشخص در حوزه سرمایه گذاری است. سختگوی شهرداری تهران با بیان اینکه افراد به جای اینکه برای ساخت هتل هزینه کنند می توانند در مسیری آسان تر در عرصه سکه و دلار سوداگری کنند و یا سرمایه خود را به دیگر کشورها ببرند، گفت: ادبیات مافیا ادبیات درست و کارشناسانه ای نیست. در حال حاضر با حکم قضایی، پیمانکار، موظف به تأمین ایمنی گود موجود در محل است. در هر شکل ساخت هتل مسیر قانونی خود را طی می کند. کمیسیون ماده پنج صراحتاً حکم خود را صادر کرده و شهرداری نیز حامی هر نوع توسعه گردشگری اصولی است.

احداث بوستان در یادگان ۰۶: تابستان امسال

سختگوی شهرداری تهران درباره وضعیت یادگان ۰۶ هم بیان کرد: یکی از اتفاقات مهم توافق خوب با مجموعه نظامی به صورت ۶۵، ۳۵ بود که بخش زیادی از فضای این مجموعه به نفع شهروندان آزاد شد. اقدامات خوبی برای ساخت یک بوستان بزرگ صورت گرفته و امیدواریم در تابستان امسال آن را به مردم تهران تقدیم کنیم.

«شهروند» دلایل کاهش یک میلیون سیصد هزار نفری دانشجویان را بررسی می کند

بحران جدید دانشگاه ها

با صندلی های خالی از دانشجو

به طور متوسط ۳ میلیون تومان درآمد دارد. خب معلوم است که نه این دانش آموز و نه حتی والدین وی دیگر اصراری نداشته باشند که فرزندشان در دانشگاه تحصیل کند. فقط تعداد کمی از رشته ها هستند که می توانند برای دانش آموختگان خود، درآمد مکفی و خوبی به همراه بیاورند که آنها نیز تعداد کمی از دانشجویان را شامل می شوند.

طیرانی رشد سریع مهارت های آموزشی آنلاین و آزاد را دلیل دیگری برای روی گردانی از دانشگاه عنوان کرده و می گوید: همانطور که می دانید الان دوره های آموزشی مهارتی بسیاری در کشور برگزار می شود که با قیابل خوبی از سوی جوانان همراه است. این دوره ها هم بسیار کوتاهتر از دوره های رشته های دانشگاهی است و هم هزینه های آنها در مجموع کمتر از هزینه های چند سال تحصیل دانشگاهی است. بدیهی است که جوانان تمایل بیشتری داشته باشند که در این دوره ها شرکت کرده و کسب مهارت کنند تا اینکه بخواهند وارد دانشگاه شوند و در رشته ای تحصیل کنند که نه مهارت عملی آن را یاد می گیرند و نه بازار کاری دارند!

دلیلی به نام تغییر داتقه

وی با اشاره به افزایش مهاجرت نخبگان نیز به عنوان عامل دیگری در این زمینه یاد کرده و می گوید: برکسی پوشیده نیست که طی چند سال گذشته آمار مهاجرت دانش آموزان نخبه به خارج از کشور روز به روز افزایش پیدا کرده است. در چنین شرایطی طبیعی است که بخشی از دانش آموزان که باید وارد دانشگاه می شدند سر از دانشگاه های خارجی در می آورند. این کارشناس آموزشی تغییر رویکرد جامعه و خانواده ها را نیز از جمله دیگر عوامل مؤثر در کاهش آمار ورودی دانشگاه ها دانسته و می گوید: در دهه های ۶۰ و ۷۰، تأکید بیشتر روی مدرک گرایی بود اما برای نسل ۸۰ به بعد بیش از مدرک، استقلال مالی و کسب تجربه مهم است. آنها بر اساس مشاهدات خود استدلال می کنند که چه فایده دارد که من چندین سال از عمر را صرف دانشگاه کنم و بعد بیکار بمانم؟ پس با همین رویکرد ترجیح می دهد که به دنبال بازار کار و کسب مهارت باشد تا اینکه بخواهد وارد دانشگاه شود. یکی دو هفته قبل از بچه های یک کلاس از مدرسه ای در شمال شهر، سوال کردم که کدامیک از شما تمایل دارید که وقتی وارد مقطع دهم شدید، رشته های فنی حرفه ای را انتخاب کنید؟ آنجا بود که در کمال شگفتی دیدم که از بین ۳۷ دانش آموز ۳۴ تمایل داشتند که به فنی حرفه ای بروند. در حالیکه اگر ۲-۴ سال قبل این سوال را می پرسیدیم، فکر نمی کرد ۳-۴ نفر بیشتر تمایل داشتند که وارد رشته های فنی حرفه ای شوند. البته این خیلی خوب است. اینکه دانش آموزان ما در رشته هایی تحصیل کنند که به درد جامعه بخورد و سریعتر وارد بازار کار شوند. وی می افزاید: نکته بعدی کاهش آمار دانش آموزی است. براساس مطالعات انجام شده ما در سال ۱۴۰۷ و ۱۴۰۸، با کاهش معناداری در مورد آمار دانش آموزان ما که در نهایت موجب کاهش آمار دانشجویان هم خواهد شد. طیرانی با هشدار نسبت حضور بی رونق دانشجویان در دانشگاه ها و تبعات آن می گوید: وقتی دانش آموزان طبقه کم که وارد دانشگاه شوند این باعث ایجاد یک شکاف طبقاتی قابل تامل و البته خطرناک خواهد شد. این استاد دانشگاه می گوید: برنامه ریزان و مسئولان باید به این نتیجه برسند که نگاهشان به این سمت برود که کیفیت آموزش در دانشگاه های ما را ارتقاء دهند و گرنه کم کم تمام صندلی های دانشگاهی ما خالی از دانشجو خواهد شد! ضمن آنکه هر چه تحصیلات آکادمیک ما کمتر شود ما شاهد افت نوآوری و نا کارآمدی اداری و کاهش قدرت رقابت جهانی، تضعیف فرهنگ پژوهش و... خواهیم بود که بسیار مهم هستند.

✍️ [حمیدرضا خالدي] مسئولان چند سالی است که خبر از کاهش آمار دانشجویان در دانشگاه های می دهند. این درحالی است که تا دو دهه قبل، فتح صندلی های دانشگاهی رویایی به غایت سخت برای دانش آموزان بود. رویایی که برای دستیابی به آن باید مرارت های زیادی را تحمل می کردند. حالا اما کار به جایی رسیده که وزارت علوم رسماً خبر از کاهش ۱/۳ میلیون نفری دانشجویان داده است. موضوعی که به اعتقاد کارشناسان به تغییر ذائقه دانش آموزان و واقع گرا شدن جوانان و نوجوانان بر می گردد.

طور قطعی صحت آن را تأیید کنم، زیرا نیازمند بررسی دقیق تر و عمیق تر در این زمینه است.

از مهاجرت تا بیکاری

کاهش نرخ جمعیت، نبود تضمین شغلی، هزینه های بالا به خصوص در دانشگاه های غیر دولتی، مهاجرت، سد بزرگ کنکور که هر ساله تعدادی از دانش آموزان از آن عبور نمی کنند و کنکرت واحدهای دانشگاهی از علت های عمده خالی ماندن صندلی های دانشگاه است. ارائه راهکار برای حل این چالش نیازمند نگاهی بسیار عمیق، دقیق است و باید از جهات مختلف مورد ارزیابی قرار گیرد. اما به طور کلی تضمین شغل متناسب با هر رشته تحصیلی، کم کردن واحدهای دانشگاهی و اختصاص دادن بودجه ای که صرف چرخاندن این واحدها میشود به بالا بردن کیفیت دانشگاه ها، حمایت از نخبگان و تأمین هزینه های مالی آنها برای جلوگیری از مهاجرت می تواند کار ساز باشد. مریم السادات طیرانی، استاد دانشگاه و کارشناس آموزشی اما معتقد است مهمترین دلیل کاهش این آمار را باید در بخش های اقتصادی و اجتماعی جامعه جستجو کرد. وی در گفت و گو با «شهروند» در این زمینه می گوید: واقعیت این است که دانشگاه های ما فقط محلی برای اندوختن علوم تئوری هستند و تنها در برخی رشته ها مانند هنر، دانشجویان می توانند در حین تحصیل کسب مهارت عملی هم داشته باشند. پس مدرک گرایی بدون مهارت در برخی از رشته های انسانی و حتی فنی باعث بی انگیزگی دانشجویان شده است.

رئیس کارگروه آموزش و پرورش اتاق اندیشه ورزی استانداری خراسان رضوی ادامه می دهد: از سویی آمارهای رسمی ما نشان می دهد که بیکاری فارغ التحصیلان دانشگاهی ما، بسیار بیشتر از میانگین جامعه است. این نکته بسیار مهمی است. الان خیلی از مشاغل که نیاز به تحصیلات دانشگاهی دارند، درآمدشان به مراتب بسیار پایین تر از مشاغل آزاد و کاسب ها هستند. مثلاً من الان دانش آموزی را می شناسم که در مقطع دهم و در رشته فنی حرفه ای تحصیل می کند، وی به گفته والدینش، بعد از ظهرها سرکار می رود و روزانه

چند سالی است که ورق برگشته و دیگر خبری از رقابت های سنگین کنکوری هانیست و برعکس، هر سال آمارهای جدیدی از خالی ماندن تعدادی از صندلی های دانشگاهی منتشر می شود. حداقل از اواخر دهه ۸۰ به این سو می توان چنین اخباری را در رسانه ها یافت که ظرفیت دانشگاه ها بیشتر از تعداد داوطلبان است. در همین رابطه، اسفند سال ۱۳۸۹، ایرنا در گزارشی به نقل از حسین توکلی، مشاور اجرایی وقت سازمان سنجش نوشت که ظرفیت دانشگاه ها، موسسه ها و مراکز آموزش عالی در ایران «به مراتب» بیشتر از تعداد داوطلبان شرکت در آزمون های سراسری است.

از سویی در این سال ها، شرایط به گونه ای پیش رفت که در نهایت در سال ۱۴۰۱، آمارها کاهش حدود یک میلیون نفری تعداد دانشجویان را در طول چهار سال نشان دادند. سال ۱۴۰۲ نیز روزنامه جوان در این مورد نوشت: «در حالی که جمعیت دانشجویی در سال تحصیلی ۹۶-۹۵، چهار میلیون و ۷۳ هزار و ۸۲۷ نفر بود، در سال تحصیلی ۱۴۰۰-۱۳۹۹ به سه میلیون و ۱۷۳ هزار و ۷۷۹ کاهش یافته است و این روند کاهش همچنان ادامه دارد.» حالا اما آمار کاهشی دانشجویان به بیش از ۱/۳ میلیون نفر رسیده است. به زبان ساده می توان گفت که آمار دانشجویان نسبت به یکی دو سال قبل نصف شده است.

از کاهش علاقه تا بیکاری

در این میان هر چند یکی از دلایل این موضوع را می توان کاهش جمعیت جوان کشور دانست اما به نظر می رسد بسیاری از نوجوانان امروزی یا همان دهه هشتادی ها، دیگر علاقه چندانی به ورود به دانشگاه ندارند. موضوعی که به اعتقاد کارشناسان، بیکاری فارغ التحصیلان بی شک یکی از عوامل مهم آن است. سال هاست که داده های مرکز آمار نشان می دهد، حدود ۴۰ درصد از جامعه بیکار کشور را این گروه تشکیل می دهند. در واقع تحصیلات دانشگاهی برای بسیاری از متولدان دهه های ۶۰ و ۷۰، به تضمینی برای یافتن شغل تبدیل نشد. نه فرصت شغلی مناسبی برای آنها وجود داشت و نه کیفیت آموزش در دانشگاه ها به گونه ای بود که همه فارغ التحصیلان مهارت کار داشته باشند و بتوانند شغلی متناسب با مدرک خود پیدا کنند.

در نتیجه همین شرایط، بسیاری از فارغ التحصیلان دانشگاهی شاغل هم، یا در زمینه ای غیر از رشته تحصیلی خود کار می کنند یا نتوانسته اند به درآمدی متناسب با هزینه های زندگی خود دست پیدا کنند. شاید بتواند آمار بالای مهاجرت تحصیل کردگان و متخصصان را نیز نشانه ای از این واقعیت دانست که آنها از شرایط کار و زندگی خود راضی نیستند.

ویاز هم مرفهین بی درد!

این آمار اما موید نکات قابل تامل دیگری نیز هست. عدالت آموزشی یکی از همین موارد است. در همین زمینه واحدی، معاون وقت آموزشی وزارت علوم در پاسخ به سوال یکی از خبر نگاران در خصوص میزان محقق شدن عدالت آموزشی در وزارت علوم و نظام آموزش عالی کشور و آمار اخیر موسسه پژوهش و فناوری آموزش عالی مبنی بر سلطه ۵۰ درصدی مرفهین بر صندلی دانشگاه ها گفت: درباره آمار ۵۰ درصد صندلی های دانشگاه ها در اختیار دهک های بالای جامعه باید بگویم که این آمار کمی کلی است. نمی توانم به

تحلیل تاریخی یک فرایند

به اعتقاد کارشناسان دلایل فرار دانش آموزان از دانشگاه را می توان به طور خلاصه در یک بررسی سیر تاریخی تحلیل و واشکافی کرد. با نگاهی به تاریخچه آموزش عالی کشور متوجه می شویم که فعالیت آموزش عالی در ایران در ابتدا با ۱۰۰ هزار دانشجو آغاز شد. پس از انقلاب اسلامی، گسترش آموزش عالی همواره در دستور کار قرار داشته است و امروز بر اساس آخرین آمار، تعداد دانشجویان در حال تحصیل به ۳ میلیون و ۱۱۸ هزار نفر و تعداد اعضای هیأت علمی در تمامی زیرنظام ها به بیش از ۶۰ هزار نفر رسیده است این در حالی است ما ۲۳۱۲ واحد دانشگاهی در سراسر کشور داریم. با نگاهی به موضوع مورد برسی یعنی کاهش داوطلبان و صندلی های خالی دانشگاه به علت های مختلفی برخورد می کنیم که از جمله این علت ها میتوان به تحولات جمعیتی اشاره کرد: کاهش نرخ جمعیت و پیری روزافزون جامعه به طور مستقیم بر تعداد جوانانی که وارد بازار تحصیلات عالی می شوند تأثیر می گذارد. همچنین، افزایش هزینه های تحصیل و شهریه های دانشگاهی، به ویژه در دانشگاه های خصوصی، باعث شده که بسیاری از داوطلبان به دلیل ناتوانی در پرداخت هزینه ها، از ادامه تحصیل در مؤسسات عالی منصرف شوند. چرا که بسیاری از جوانان به دنبال فرصت های بهتر در کشورهای دیگر هستند و ترجیح می دهند تحصیلات خود را در خارج از کشور دنبال کنند. ز سوی دیگر، یکی دیگر از دلایل عمده کاهش تعداد داوطلبان، عدم تطابق میان رشته های دانشگاهی و نیازهای واقعی بازار کار است. بسیاری از جوانان، به ویژه در رشته های غیر فنی، از آینده شغلی خود نگرانی دارند و می دانند که بازار کار به طور فزاینده ای به دنبال مهارت ها و تخصص هایی است که دانشگاه ها به آن توجهی ندارند. در همین راستا، نارضایتی از کیفیت آموزش و امکانات ناکافی دانشگاه ها نیز نقش مهمی در کاهش علاقه به تحصیل دانشگاهی ایفا می کند.